

[Parkov.]

derfor, som sagt, at spørge, om man ikke i nogen Maade vil søge at komme Assistentterne til Hjælp i deres vanskelige Kaar, saaledes at Forholdene kan blive bedre for dem.

Finansministeren (Bramsnæs): Jeg forstaar Forhandlingerne saaledes, at man ikke i noget Parti ønsker at modsætte sig det foreliggende Lovforslags Indhold.

Det ærede Medlem Hr. Parkov har i sin Tale knyttet en hel Del Bemærkninger til Forslaget og har blandt andet ogsaa givet en historisk Fremstilling af, hvorledes det gik med et Forslag om Forbedring af Forholdene for en vis Gruppe af Tjenestemænd. Det ærede Medlem mente, at Assistentklassen var særlig skuffet over, at det ikke lykkedes at gennemføre det Forslag, som var ved at blive gennemført i forrige Samling. Ja, det er nok muligt, at Assistentklassen var noget skuffet lige i Øjeblikket, da man nu havde samarbejdet med Regeringen om Udarbejdelsen af dette Forslag, men jeg er ikke sikker paa, at denne Skuffelse egentlig sidder særlig dybt. Hvis man spurgte Assistenterne nu, er jeg ikke sikker paa, om de ikke i og for sig vilde være tilbøjelige til at mene, at det dog maaske var klogest, at deres Forhold blev ordnet sammen med de øvrige Tjenestemandsforhold. Og det er jo den Linie, vi har ment at maatte anlægge, at nu skulde samtlige Tjenestemandsforhold tages op til Undersøgelse og ordnes samtidig, efter som man nu kunde blive enig om det. Det er naturligvis beklageligt, at denne Ordning ikke kan finde Sted i indeværende Aar. Da Kommissionen blev nedsat, kunde jeg for mit Vedkommende ikke have nogen Mening om, at den ikke kunde blive færdig. Jeg havde egentlig ikke tænkt mig, at Kommissionsarbejdet vilde blive af saa omfattende Art, som det har vist sig at blive, men jeg kan godt sige, at da jeg henad Efteraaret saa, hvilken Mængde af Arbejde der strømmede ind til Kommissionen, og hvilke Mængder af Deputationer der meldte sig, begyndte jeg i mit stille Sind selv at tænke: mon de kan blive færdige? Men det blandede jeg mig selvfølgelig ikke i, og jeg vidste ikke noget om det, førend jeg i Slutningen af Aaret 1929 fik denne Skrivelse fra Lønningskommissionen, en Skrivelse, som var enstemmigt tiltraadt af samtlige Kommissionens Medlemmer, om, at man ikke kunde blive færdig før om ca. tre Maaneder, og deri laa naturligvis for saa vidt en Tilkendegivelse af, at der ikke kunde fremsættes et Forslag om Forandring af Lønningerne i

indeværende Rigsdagssamling. Jeg tillader mig udtrykkelig at fremhæve, at denne Meddelelse ikke paa nogen Maade blev fulgt af en Beklagelse fra noget af Kommissionens Medlemmer, som derigennem gav Udtryk for Utilfredshed med, at det ikke var gaaet hurtigere eller lignende. Jeg tror, det var en Overbevisning, som samtlige Kommissionens Medlemmer havde faaet som Følge af Tingenes Gang, at man kunde nu en Gang ikke blive færdig, og saa var der ikke mere at gøre ved det, og Tjenestemandsrepræsentanterne, ogsaa Repræsentanten for den Gruppe af Tjenestemænd, som det ærede Medlem særlig interesserede sig for, har deltaget i denne Beslutning og tiltraadt Beslutningen om at sende Finansministeren Meddelelse om, at man ikke kunde blive færdig, saaledes at Lovforslaget kunde blive forelagt i Aar. Det kan ikke være nogen Overraskelse for de Medlemmer, der sidder i Kommissionen, hverken for de Tjenestemænd, der sidder i den, eller for de politiske Partiers Repræsentanter i Kommissionen; ogsaa det konservative Folkeparti har jo en Repræsentant i den, og det kan heller ikke være nogen Overraskelse for dette Medlem, at der ikke bliver nogen Tjenestemandslovrevision i dette Aar.

Men hvor beklageligt dette end kan være — og det kan vi alle sammen være enige om, at det vilde have været heldigt at faa dette Spørgsmaal frem til Løsning —, tror jeg, at som Forholdene har udviklet sig, maa vi tage det, som det er, og saa haabe, at der kommer noget godt ud af det, naar Revisionen en Gang kommer. Jeg tror ikke, der er stort mere at sige om denne Sag. Det er en Kendsgerning, der er anerkendt og konstateret; den er anerkendt af Medlemmerne af Kommissionen, der bestaar af Tjenestemændenes og de politiske Partiers Repræsentanter, og det er Konsekvensen af denne Konstatering, jeg har draget ved Fremsættelsen af dette Lovforslag.

Men saa kommer det ærede Medlem ind paa en anden Side af Sagen, nemlig om man ikke, da det nu viste sig, at Tjenestemandsloven som Helhed ikke kom til Revision i denne Vinter, skulde forsøge en stykkevis Revision ved igen at optage Tanken om at reformere paa et bestemt Omraade, med andre Ord tage det Spørgsmaal op, som var fremme om Overassistentstillingerne. Jeg kan sige, at dette er ikke Regeringens Hensigt. Regeringen er af den Anskuelse, hvad der ogsaa vil fremgaa af hele den Linie, der er fulgt; at der ikke skal foretages en partiel Revision af Tjeneste-